

ศึกษาเปรียบเทียบคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมาย
ในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย กรณีศึกษา:
คำวิเศษณ์ “이미- 벌써” “지금- 이제” “어서- 얼른”*

กาญจนา สหะวีริยะ**

Received: 20 May 2021

Revised: 1 February 2022

Accepted: 9 September 2023

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. จำแนกความหมายเฉพาะตัวและข้อกำหนดการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และ 2. วิเคราะห์เปรียบเทียบความหมายและข้อกำหนดคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย กลุ่มตัวอย่าง คือ คำวิเศษณ์บอกเวลาคำว่า “이미- 벌써” “지금- 이제” “어서- 얼른” ใช้พจนานุกรม 표준국어대사전 พจนานุกรม 연세현대한국어사전 พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ความหมายเฉพาะตัวและข้อกำหนดการใช้ที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์จากตัวอย่างประโยค

ผลการศึกษา 1. การจำแนกความหมายเฉพาะตัวและข้อกำหนดการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลี พบว่าคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีที่มีความหมายเฉพาะตัวและข้อกำหนดการใช้เหมือนกันสามารถใช้แทนกันได้ แต่บางกรณีหากสื่อความหมายเฉพาะตัวแตกต่างกันจะใช้แทนกันไม่ได้ 2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความหมายและข้อกำหนดการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีกับภาษาไทยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ 1) ด้านความเหมือน พบว่า (1) สามารถทำหน้าที่ขยายส่วนประกอบของประโยคเพื่อสื่อความหมายถึงกาลอดีต กาลปัจจุบัน กาลอนาคต (2) สามารถปรากฏในตำแหน่งต่างๆ ของประโยคได้อย่างอิสระ (3) สามารถปรากฏได้ทั้งในประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม ประโยคชักชวน ประโยคคำสั่ง และประโยคแสดงการอุทาน 2) ด้านความแตกต่าง พบว่า (1) คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีมักปรากฏรวมกับการเติมวิภัติปัจจัยแสดงกาลเวลา “-았-/-는-/-겠-” แต่คำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาไทยสามารถเติมหน้าหรือหลังคำกริยาเพื่อแสดงกาลต่างๆ โดยไม่ต้อง

บทความวิจัย

บทคัดย่อ

คำสำคัญ

คำวิเศษณ์บอกเวลา;
พ้องความหมาย;
ภาษาเกาหลี;
ภาษาไทยเปรียบเทียบ

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเลขที่ HUM6404129Sทุนสนับสนุนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

** รองศาสตราจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ติดต่อได้ที่: kanchana.ia@psu.ac.th

เปลี่ยนรูปคำ (2) กรณีคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีสื่อความหมายเฉพาะตัวต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบกับภาษาไทยจำเป็นต้องประสมคำใหม่เพื่อสื่อความหมายและข้อกำหนดการใช้ให้ตรงกับคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลี

Comparative Analysis on Synonym for Adverb of Time in Korean and Thai: A Case Study on Adverbs

“이미-벌써” “지금-이제” “어서-얼른” *

Kanchana Sahaviriya **

Received: 20 May 2021

Revised: 1 February 2022

Accepted: 9 September 2023

The objectives of this study were to 1) identify the specific grammatical meaning and application of the synonym for adverb of time in the Korean language, 2) analyse and compare the specific grammatical meaning and application of the synonym for adverb of time in the Korean and Thai languages. The sample data are the Korean adverb of time: “이미-벌써” “지금-이제” “어서-얼른” which are taken from the Korean dictionary, “표준국어대사전, 연세현대한국어사전”; the Thai dictionary, ‘the Royal Institute Dictionary’ (Royal Society of Thailand, 2011); and other related works on the specific grammatical meaning and grammatically correct usage terms from example sentences.

The results of the study revealed that Korean synonyms for adverb of time with identical meaning and usage can be interchangeable, but it is unreciprocated if its meaning is different. Moreover, the comparative analysis on the specific grammatical meaning and application of the synonym for adverb of time in the Korean and Thai languages presented two significant points. Firstly, the similarity: 1) it can modify the sentence to present the past, the present and the future tense; 2) it can be freely put anywhere in the sentence; and 3) it can be found in affirmative sentences, interrogative sentences, invitations, commands, and exclamations. Secondly, the difference: 1) the Korean synonyms for adverb of time are usually found with the affixes of time “-았-/-는-/-겠-”, but Thai adverb of time could be found either before or after verb without changing the word form; and 2) if Korean synonyms for adverb of time convey

Research Article

Abstract

Keywords

adverb of time;
equivalent meaning;
Korean language;
Thai language
equivalent meaning

* This paper is a part of the research project no. HUM6404129S, funded by Faculty of Humanities and Social sciences, Prince of Songkla University.

** Associate Professor, Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University, Pattani Campus, e-mail: kanchana.ia@pus.ac.th

different individual meanings, it is necessary to combine new words, when comparing with Thai, to convey the meaning and terms of use to match the synonym adverbs in Korean.

1. บทนำ

คำวิเศษณ์คือคำที่สามารถขยายความหมายของคำชนิดต่างๆ เช่น คำกริยาแสดงการกระทำ คำกริยาบอกสภาพ คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ และคำลักษณะนามให้มีความหมายชัดเจนขึ้น แม้ว่าคำวิเศษณ์ไม่ใช่ส่วนประกอบสำคัญของประโยค แต่สามารถเป็นส่วนประกอบหนึ่งที่ทำให้คำหรือประโยคมีความหมายชัดเจนมากขึ้นได้ (Iadnuy, 2013, p. 16) และเมื่อพิจารณาวิธีการจำแนกคำวิเศษณ์ในภาษาเกาหลีพบว่า สามารถจำแนกได้ 2 วิธี (서정수 (ซอ-จอง-ซู), 2005) คือ 1) การจำแนกตามโครงสร้างประโยค กับ 2) การจำแนกตามความสัมพันธ์ของความหมาย โดยสามารถจำแนกคำวิเศษณ์ในภาษาเกาหลีออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) คำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายความหมายของทั้งประโยค¹ กับ 2) คำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายส่วนประกอบของประโยค มีทั้งหมด 6 ชนิด ได้แก่ คำวิเศษณ์บอกเวลา คำวิเศษณ์บอกสถานที่ คำวิเศษณ์บอกลักษณะ คำวิเศษณ์บอกปริมาณ คำวิเศษณ์บอกการปฏิเสธ และคำวิเศษณ์เลียนเสียงธรรมชาติ ดังนั้นเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับกรณการจำแนก คำวิเศษณ์ในภาษาไทย พบว่ามีความแตกต่างกัน กล่าวคือ คำวิเศษณ์ในภาษาไทยสามารถแบ่งได้ทั้งหมด 10 ชนิด ได้แก่ คำวิเศษณ์บอกลักษณะ คำวิเศษณ์บอกเวลา คำวิเศษณ์บอกสถานที่ คำวิเศษณ์บอกปริมาณหรือจำนวน คำวิเศษณ์บอกความชี้เฉพาะ คำวิเศษณ์บอกความไม่ชี้เฉพาะ คำวิเศษณ์แสดงคำถาม คำวิเศษณ์แสดงคำขานรับ คำวิเศษณ์แสดงความรู้สึก และคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่เชื่อมคำหรือประโยคให้มีความเกี่ยวข้องกัน (กำชัย ทองหล่อ, 2554) โดยคำวิเศษณ์ที่มีการปรากฏเหมือนกันทั้งในภาษาเกาหลีและภาษาไทยมีทั้งหมด 5 ชนิด² ได้แก่ คำวิเศษณ์บอกเวลา คำวิเศษณ์บอกสถานที่ คำวิเศษณ์บอกลักษณะ คำวิเศษณ์บอกปริมาณ และคำวิเศษณ์บอกการปฏิเสธ และเป็นที่น่าสังเกตว่าในบรรดาคำวิเศษณ์ที่มีการปรากฏทั้งสองภาษา คำวิเศษณ์บอกเวลาชนิดเดียวเท่านั้นที่สามารถปรากฏในตำแหน่งต่างๆ ของประโยคได้อย่างอิสระ เพราะสามารถทำหน้าที่เป็นได้ทั้งคำวิเศษณ์และคำนาม มีลักษณะเป็นนามธรรมที่จับต้องไม่ได้ (홍심섭, 2018) และมีจำนวนมาก จึงยากต่อการทำความเข้าใจความหมายและนำไปใช้ให้ถูกต้องตามสถานการณ์ต่างๆ และที่สำคัญแม้ว่าคำวิเศษณ์บอกเวลาจะมีการปรากฏเหมือนกันทั้งสองภาษาก็มิได้หมายความว่ามีความหมายและข้อกำหนดการใช้เหมือนกัน เพราะภาษาเกาหลีกับภาษาไทยมีตระกูลภาษาแตกต่างกัน³ วัฒนธรรมและหลักคิดของคนเกาหลีกับคนไทยก็แตกต่างกัน จึงมีข้อเรื่องง่ายที่คนไทยจะสามารถเลือกใช้คำวิเศษณ์พ้องความหมายในภาษาเกาหลีได้ถูกต้อง เช่น กรณีของคำวิเศษณ์ “오미” กับคำวิเศษณ์ “벌써” เป็นคำวิเศษณ์ที่สื่อความหมายถึง “กาลอดีต” เช่นเดียวกัน แต่เนื่องจากทั้งสองคำมีความหมายเฉพาะตัวต่างกัน ทำให้บางสถานการณ์ใช้แทนกันไม่ได้ กล่าวคือ คำวิเศษณ์ “오미” กับคำวิเศษณ์ “벌써” ในประโยค “수업이 이미 끝났어.” กับประโยค “수업이 벌써 끝났어.” สื่อความหมายถึง “ลักษณะการกระทำบางสิ่งบางอย่างเสร็จสิ้นลงแล้ว” แต่เนื่องจากคำวิเศษณ์ “벌써” มีความหมายเฉพาะตัวอื่นที่แตกต่างกับคำวิเศษณ์ “오미” อีกหนึ่งความหมาย คือ สื่อความหมายถึง “ลักษณะการกระทำบางอย่างเสร็จสิ้นเร็วกว่าที่ผู้พูดคิดไว้” ทั้งนี้เมื่อพิจารณาความหมายที่ปรากฏในพจนานุกรมภาษาเกาหลีเมื่อแปลเป็นภาษาไทย พบว่าแปลความหมายของสองคำนี้เป็นภาษาไทยคล้ายกัน กล่าวคือ คำวิเศษณ์ “오미” แปลเป็นภาษาไทยว่า “แล้ว ก่อนแล้ว เสร็จแล้ว” และแปล

¹ เนื่องจากวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ต้องการศึกษาวิเคราะห์คำวิเศษณ์บอกเวลาที่ทำหน้าที่ขยายส่วนประกอบของประโยค ดังนั้นจึงกล่าวถึงเนื้อหาเฉพาะส่วนนี้เท่านั้น

² แสดงการเปรียบเทียบการจำแนกชนิดของคำวิเศษณ์ทั้ง 2 ภาษา เพื่อให้เห็นความสำคัญของการศึกษาคำวิเศษณ์และเลือกพิจารณาเฉพาะคำวิเศษณ์ที่มีปรากฏในทั้ง 2 ภาษา เพื่อความชัดเจนและเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาร่วมกัน

³ ภาษาเกาหลีเป็นภาษาที่อยู่ในตระกูลภาษาอูรอลอัลโติก (ปริศ วังศรัณเสน, 2552, น. 6) แต่ภาษาไทยเป็นภาษาในกลุ่มภาษาไทซึ่งเป็นกลุ่มย่อยของตระกูลภาษาขร้า-ไท (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2564)

คำวิเศษณ์ “ 벌써 ” เป็นภาษาไทยว่า “ ก่อนแล้ว เรียบร้อยแล้ว ก่อน ก่อนนานแล้ว ” โดยไม่ปรากฏคำอธิบายที่เกี่ยวกับข้อกำหนดการใช้ (국립국어원한국어-타이어 학습사전, 2021) ด้วยเหตุนี้จึงอาจเกิดอุปสรรคต่อการทำความเข้าใจความหมายและการเลือกใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีของนักศึกษาไทยหรือคนไทยในฐานะชาวต่างชาติที่มีวัฒนธรรมและหลักคิดต่างกันได้

ดังนั้นการศึกษาเปรียบเทียบคำวิเศษณ์บอกเวลาตามโครงสร้างประโยคและการจำแนกตามความสัมพันธ์ของความหมายจึงเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทยสามารถเข้าใจความหมายและข้อกำหนดการใช้ที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของคำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง เพื่อจะได้ทราบถึงความหมายเฉพาะตัวและข้อกำหนดการใช้ที่ชัดเจนและสามารถใช้คำเหล่านี้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์และเป็นธรรมชาติได้เช่นเดียวกับคนเกาหลี รวมถึงได้องค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีสำหรับนักศึกษาไทยได้อีกด้วย

2. วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อจำแนกความหมายเฉพาะตัวและข้อกำหนดการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
2. เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความหมายและข้อกำหนดการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

3. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

3.1 คำจำกัดความของ “คำพ้องความหมาย” ในภาษาเกาหลี

“คำพ้องความหมาย” ภาษาอังกฤษใช้คำว่า “Synonym” ตรงกับภาษาเกาหลี คำว่า “유의어” นักวิชาการชาวเกาหลีได้ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับ “유의어” ว่าเป็น คำที่มีความหมายมากกว่า 2 ความหมายขึ้นไป เมื่อนำมารวมหรือซ้อนกันจะมีความหมายหลักที่ตรงหรือคล้ายกัน โดยสามารถแบ่งคำที่มีความหมายเหมือนกันในภาษาเกาหลีเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้ คือ 1) การแบ่งตามประเภทของคำ ได้แก่ คำภาษาเกาหลีดั้งเดิมกับคำภาษาเกาหลีดั้งเดิม คำภาษาเกาหลีดั้งเดิมกับคำภาษาเกาหลีที่ยืมมาจากอักษรจีน คำภาษาเกาหลีที่ยืมมาจากอักษรจีนกับคำภาษาเกาหลีที่ยืมมาจากอักษรจีน คำภาษาเกาหลีดั้งเดิมกับคำภาษาเกาหลีที่ยืมมาจากภาษาต่างประเทศ คำภาษาเกาหลีที่ยืมมาจากอักษรจีนกับคำภาษาเกาหลีที่ยืมมาจากภาษาต่างประเทศ 2) การแบ่งตามสถานภาพทางสังคม ได้แก่ การแบ่งตามการใช้ระหว่างชนชั้นสูงกับชนชั้นล่าง การแบ่งตามอายุ การแบ่งตามเพศสภาพ การแบ่งตามความแตกต่างของฐานะทางสังคม หรือการแบ่งตามถิ่นที่อยู่อาศัย (ภาษาถิ่น) 3) การแบ่งตามการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างทางไวยากรณ์ หมายถึง คำที่เกิดจากกระบวนการลดรูปหรือสลับตำแหน่งของพยางค์ที่ปรากฏในคำต่าง ๆ และ 4) การแบ่งตามสำนวนการเขียน หมายถึง คำที่ถูกใช้บ่อยครั้งในภาษาพูดมีความหมายเหมือนกับคำที่ใช้ในภาษาเขียน (문금현, 1889; 박재남, 2002; 김광해, 1987; 문금현, 2004; 유현경·강현화, 2002; 봉미경, 2005; 최화정, 2010) เป็นต้น

3.2 คำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาเกาหลี

พจนานุกรม “표준국어대사전” ได้อธิบายความหมายของ “คำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาเกาหลี” ว่า คือ คำวิเศษณ์ชนิดหนึ่งที่ทำหน้าที่แสดงเวลา และเมื่อพิจารณางานวิจัยของ 최현배 (ชเว-ฮยอน-แบ) (1961) 조현선 (โจ-ฮยอน-ซอน) (1986) 손남익 (ซอน-นา-มิก) (1995) 서정수 (ซอ-จอง-ซู) (2005) และ 박덕유 (ปัก-ดอ-คยู) (2006) ได้ให้ความหมายของ “คำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาเกาหลี” ว่าเป็น คำที่สามารถสื่อความหมายถึงกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคตได้มากกว่าการเติมเพียงแค่วลีติดปัจจัย “-았-/-는-/-겠-” ท้ายคำเพื่อสื่อความหมายถึงกาลเวลา ทั้งนี้เมื่อพิจารณาการแบ่งประเภทคำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาเกาหลีด้วยโครงสร้างทางไวยากรณ์ สามารถกล่าวได้ว่า “คำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาเกาหลี” คือ คำที่ทำหน้าที่ขยายส่วนประกอบของประโยค โดยสามารถแบ่งออกเป็นคำวิเศษณ์บอกเวลาที่สื่อความหมายถึง 1) ช่วงระยะเวลา 2) ความถี่ของจำนวนครั้ง 3) ช่วงเวลาก่อนและหลัง 4) การเรียงลำดับ 5) การเสร็จสิ้นและไม่เสร็จสิ้น 6) การทำซ้ำ 7) การมาถึง 8) ความต่อเนื่อง และ 9) การไม่แสดงเวลา เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป “คำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาเกาหลี” คือ คำวิเศษณ์ที่สื่อความหมายถึงกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคต และเมื่อเติมคำวิเศษณ์บอกเวลาเข้าไปในประโยคสามารถสื่อความหมายที่แสดงกาลเวลาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ยังสามารถสื่อความหมายอื่นได้ด้วย เช่น สื่อความหมายถึงช่วงระยะเวลา สื่อความหมายถึงความถี่ของจำนวนครั้ง สื่อความหมายถึงช่วงเวลาก่อนและหลัง สื่อความหมายถึงการเรียงลำดับ สื่อความหมายถึงการเสร็จสิ้นและไม่เสร็จสิ้น สื่อความหมายถึงการทำซ้ำ สื่อความหมายถึงการมาถึง สื่อความหมายถึงความต่อเนื่อง และสื่อความหมายถึงการไม่แสดงเวลา เป็นต้น

3.3 คำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาไทย

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับความหมายของ “คำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาไทย” พบว่านักวิชาการชาวไทย ได้แก่ ภาษิตา วิสารสุข (2537) วันเพ็ญ เทพโสภะ (2553) กำชัย ทองหล่อ (2554) และนพดล จันทรพิชญ์ (2557) ได้ให้ความหมายคำวิเศษณ์บอกเวลา (กาลวิเศษณ์) ว่าเป็น คำวิเศษณ์ที่ขยายคำอื่นเพื่อบอกเวลา ทำให้คำที่ขยายนั้นมีความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น เข้า สาย บ่าย เทียง เย็น คำ ดึก อดีต อนาคต ปัจจุบัน เร็ว ก่อน เดียวนี้ นาน เสมอ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการชาวเกาหลีใต้ที่เชี่ยวชาญด้านหลักภาษาไทย เช่น 이한우 (อี-ฮาน-อู) (2002) 정환승 (จอง-ฮวาน-ซึง) (2007) และ 차상호 (ชา-ซัง-โฮ) (2012) ได้นำเสนอความหมายและแบ่งประเภทของคำวิเศษณ์บอกเวลาไว้ว่า คือ คำที่ทำหน้าที่ขยายเวลา แบ่งออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ๆ คือ 1) คำที่แสดงกาลอดีต เช่นคำว่า โบราณ อดีต แต่ก่อน เมื่อวาน แต่เดิม ฯลฯ 2) คำวิเศษณ์ที่แสดงกาลปัจจุบัน ได้แก่ เดียวนี้ ปัจจุบันนี้ ตอนนี้ ขณะนี้ ฯลฯ 3) คำวิเศษณ์ที่แสดงกาลอนาคต ได้แก่ พรุ่งนี้ รุ่งขึ้น มะรืนนี้ ต่อไป คราวหน้า ฯลฯ และ 4) คำวิเศษณ์ที่ไม่แสดงกาลเวลา ได้แก่ บ่อยๆ โดยบังเอิญ ทุกๆ โดยทันที โดยกะทันหัน เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป “คำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาไทย” คือ “คำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายเวลาเพื่อให้คำที่ขยายมีความหมายชัดเจนขึ้น” ดังนั้นเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับคำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาเกาหลี พบว่า คำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาไทยมีการจำแนกประเภทคำวิเศษณ์บอกเวลาที่สื่อความหมายถึงกาลอดีต กาลปัจจุบัน และกาลอนาคตเช่นเดียวกับภาษาเกาหลี ดังนั้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การวิจัยด้านการจำแนกความหมายเฉพาะตัว และข้อกำหนดการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลี ผู้วิจัยจึงกำหนดให้คำวิเศษณ์

บอกเวลาที่นำมาศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นคำวิเศษณ์บอกเวลาที่แสดงกาลเวลาในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตเป็นหลัก มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลี

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาเกาหลีของ 봉미경 (พง-มี-คยอง) (2005) 조진희 (โช-จิน-ฮี) (2005) 최경아 (ชวา-คยอง-อา) (2007) 정영교 (จอง-ยอง-คโย) (2011) 만리 (มัล-รี) (2010) 최옥춘 (ชเว-อก-ชุน) (2014) 왕단 (วัง-ตัน) (2015) 진희령 (ชิน-ฮี-ริง) (2015) 품심엽 (พุง-ชี-มยอบ) (2018) 양송 (ยัง-ซง) (2019) และ 황유연 (ฮวัง-ยู-ยอน) (2020) ทำให้ทราบว่ามีการศึกษาทั้งชาวเกาหลีใต้และต่างชาติให้ความสำคัญกับการศึกษาเกี่ยวกับคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีเป็นจำนวนมาก และสามารถสรุปประเด็นการศึกษาวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความหมายของคำวิเศษณ์บอกเวลาที่ปรากฏในพจนานุกรม คือ การศึกษาวิเคราะห์ความหมายเฉพาะตัวและตัวอย่างประโยคของคำวิเศษณ์บอกเวลาที่ปรากฏในพจนานุกรม

2. การวิเคราะห์ความหมายของคำวิเศษณ์บอกเวลาจากตัวอย่างประโยคที่ปรากฏในงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คือ การศึกษาวิเคราะห์ความหมายเฉพาะตัวและตัวอย่างประโยคของคำวิเศษณ์บอกเวลาที่ไม่ปรากฏในพจนานุกรม กล่าวคือ เป็นการศึกษาความหมายของคำวิเศษณ์บอกเวลาที่เมื่อนำไปใช้สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แล้ว อาจทำให้เกิดความหมายใหม่ โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องตามหลักภาษาเกาหลี จึงทำให้มีการปรากฏความหมายอื่นที่แตกต่างกับความหมายที่ปรากฏในพจนานุกรม

3. การวิเคราะห์ข้อกำหนดการใช้ที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ คือ การวิเคราะห์ข้อกำหนดการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลากับคำชนิดต่างๆ กับการวิเคราะห์การปรากฏของคำวิเศษณ์บอกเวลาในประโยคต่างๆ กล่าวคือ เป็นการวิเคราะห์ข้อกำหนดการใช้ด้านโครงสร้างประโยคของคำวิเศษณ์บอกเวลา เนื่องจากคำวิเศษณ์บอกเวลาเป็นคำที่สามารถปรากฏในตำแหน่งต่างๆ ของประโยคได้อย่างอิสระ ทั้งนี้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีมีจำนวนมาก แม้ว่าความหมายเหมือนกันแต่ไม่สามารถใช้แทนกันได้ทุกกรณี ด้วยเหตุนี้การศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อกำหนดการใช้ของคำวิเศษณ์บอกเวลาจึงสามารถจำแนกความหมายเฉพาะตัวและสามารถแสดงข้อกำหนดการใช้ที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ได้

ดังนั้นการศึกษาวินิจฉัยในครั้งนี้จึงใช้วิธีการจำแนกความหมายเฉพาะตัวของคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีโดยการศึกษาวิเคราะห์ 1) ความหมายที่ปรากฏในพจนานุกรม 2) ความหมายจากตัวอย่างประโยคที่ปรากฏในงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และ 3) การวิเคราะห์ข้อกำหนดการใช้ที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เพื่อศึกษาความหมายเฉพาะตัว ความหมายที่เหมือนกัน ความหมายที่ต่างกัน และข้อกำหนดการใช้ที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลี

5. วิธีดำเนินการวิจัย

5.1 กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลี โดยผู้วิจัยเลือกศึกษาคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลี คำว่า “이미- 벌써” “지금- 이제” “어서- 얼른” มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1) ศึกษาความหมายและวิธีการจำแนกคำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาเกาหลีกับภาษาไทยจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาเปรียบเทียบกัน พบว่าคำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาเกาหลีมีการจำแนกประเภทคำวิเศษณ์บอกเวลาที่แสดงกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคตเช่นเดียวกับภาษาไทย จึงกำหนดให้คำวิเศษณ์บอกเวลาที่แสดงกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคตเป็นกลุ่มตัวอย่าง

2) ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ 품심엽 (พุง-ชี-มยอบ) (2018) 손남익 (ซอน-นา-มิก) (1995) 왕단 (วัง-ตัน) (2015) 만리 (มัล-รี) (2010) และ 황유연 (ฮวัง-ยู-ยอน) (2020) ที่นำเสนอวิธีการจำแนกประเภทคำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาเกาหลีโดยใช้วิธีการจำแนกความหมายเฉพาะตัวกับข้อกำหนดการใช้ที่ตรงกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

3) ศึกษาข้อมูลจำนวนการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาของชาวเกาหลีใต้ (사용빈도) อ้างถึงใน 진희릉 (ชิน-ฮี-ริง) (2015) ข้อมูลนี้สามารถบอกความสำคัญและความจำเป็นต่อการศึกษาคำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาเกาหลีใต้ กล่าวคือ เป็นคำวิเศษณ์ที่ชาวเกาหลีใต้นิยมใช้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องศึกษาเพื่อสามารถนำไปใช้สื่อสารกับชาวเกาหลีใต้ได้อย่างถูกต้อง

4) ศึกษาการปรากฏคำวิเศษณ์บอกเวลาในหนังสือแบบเรียนภาษาเกาหลีสำหรับผู้เรียนต่างชาติ อ้างถึงใน 양송 (ยั้ง-ซง) (2019) กับ 진희릉 (ชิน-ฮี-ริง) (2015) เพราะคำวิเศษณ์บอกเวลาที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียนภาษาเกาหลีถือเป็นคำวิเศษณ์ที่นักศึกษาต่างชาติทุกคนต้องศึกษาจึงมีความหมายและความสำคัญต่อการนำมาศึกษาในครั้งนี้

5) เปรียบเทียบหาจำนวนความถี่การปรากฏของคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีจาก
(1) การปรากฏการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาของชาวเกาหลีใต้
(2) การปรากฏในหนังสือแบบเรียนภาษาเกาหลีสำหรับผู้เรียนต่างชาติที่มีระดับความถี่จำนวนตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไป ทั้งนี้การเปรียบเทียบจะคำนึงความหมายของคำวิเศษณ์ที่แสดงกาลเวลาในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตเป็นหลัก

6) กำหนดคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีคำว่า “이미- 벌써” “지금- 이제” “어서- 얼른” เป็นกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากทั้ง 6 คำนี้เป็นคำวิเศษณ์ที่สื่อความหมายถึงการแสดงกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคตเป็นหลักซึ่งตรงกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยและยังเป็นการปรากฏของจำนวนการใช้ของชาวเกาหลีใต้และปรากฏในหนังสือแบบเรียนภาษาเกาหลีสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป จึงกล่าวได้ว่าทั้ง 6 คำเป็นคำที่จำเป็นและสำคัญที่ควรนำมาศึกษา

5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1) การจำแนกความหมายเฉพาะตัวคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลี
- 2) ข้อกำหนดการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

5.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ปรากฏดังต่อไปนี้

1) ศึกษาการจำแนกความหมายเฉพาะตัวคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ ฟุงซัมย็ (ฟุง-ซี-มยอบ) (2018) 손남익 (โซน-นา-มิก) (1995) 왕단 (วัง-ตัน) (2015) 만리 (มัล-รี) (2010) และ 황유연 (ฮวัง-ยู-ยอน) (2020)⁴ แล้วกำหนดวิธีการจำแนกความหมายเฉพาะของคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

2) ศึกษาข้อกำหนดการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ ฟุงซัมย็ (ฟุง-ซี-มยอบ) (2018) 손남익 (โซน-นา-มิก) (1995) 왕단 (วัง-ตัน) (2015) 만리 (มัล-รี) (2010) และ 황유연 (ฮวัง-ยู-ยอน) (2020) แล้วกำหนดวิธีการวิเคราะห์ข้อกำหนดการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

3) ศึกษาวิธีการวิเคราะห์เปรียบเทียบคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

เนื่องจากการศึกษาภาษาเปรียบเทียบในปัจจุบันจัดอยู่ในสาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์ (Applied Linguistics) เป็นการนำเอาวิชาภาษาศาสตร์มาประยุกต์เพื่อใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนภาษา (อุดมวโรตม์ลิขิตดี, 2548, น. 7) การศึกษาเปรียบเทียบภาษาในเชิงภาษาศาสตร์ในปัจจุบันจึงหมายถึงการนำเอาภาษาสองภาษาซึ่งมักจะเป็นภาษาแม่ของผู้เรียนกับภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนเรียนมาเปรียบเทียบกันอย่างเป็นระบบ เพื่อประมวลความแตกต่างและความคล้ายคลึงกัน โดยมีขั้นตอนดังนี้

(1) การบรรยายโครงสร้างไวยากรณ์และข้อกำหนดการใช้ของคำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

(2) การเปรียบเทียบโครงสร้างไวยากรณ์และข้อกำหนดการใช้ของทั้งสองภาษาในลักษณะรูปแบบต่อรูปแบบ (ดวงเดือน สุวดี, 2524, น. 182-185)

(3) การสรุปโครงสร้างทั้งหมดของทั้งสองภาษาในลักษณะรูปแบบต่อรูปแบบ⁵

⁴ ชื่อของงานวิจัยปรากฏใน “รายการเอกสารอ้างอิง” และสามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้จาก “งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลี”

⁵ การเปรียบเทียบในลักษณะรูปแบบต่อรูปแบบ คือ การเปรียบเทียบเรื่องคำ วลีประโยค ความหมาย จะต้องเปรียบเทียบทั้งสองภาษาในลักษณะเดียวกัน เพื่อค้นหาความเหมือนและความแตกต่างของภาษาทั้งสอง และนำผลของการศึกษามาใช้กับการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้พจนานุกรม 표준국어대사전 พจนานุกรม 연세현대한국어사전 พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องวิเคราะห์ความหมายเฉพาะตัวและข้อกำหนดการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์จากตัวอย่างประโยคต่างๆ ที่ได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

- 1) การวิเคราะห์ความหมายเฉพาะตัวของคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลี
- 2) การวิเคราะห์ข้อกำหนดการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
- 3) การเปรียบเทียบคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย
 - 3.1) ด้านการจำแนกความหมายที่เหมือนและต่างกันของคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย
 - 3.2) ด้านข้อกำหนดการใช้ของคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย

6. ผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิเคราะห์การจำแนกความหมายเฉพาะตัว ข้อกำหนดการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีจากตัวอย่างประโยค แล้วนำมาเปรียบเทียบความหมายกับคำวิเศษณ์บอกเวลาของภาษาไทยที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ปรากฏผลดังนี้

6.1 คำวิเศษณ์บอกเวลา “벌써” กับ “이미”

คำวิเศษณ์ “벌써” กับคำวิเศษณ์ “이미” เมื่อพิจารณาความหมายตามพจนานุกรม 표준국어대사전 กับพจนานุกรม 연세현대한국어사전 สามารถสรุปความหมายที่เหมือนกันได้ว่า คือ “คำที่สื่อความหมายถึงลักษณะการกระทำหรือเหตุการณ์ใดๆ ที่เสร็จสิ้น จบลงไปแล้ว หรือเสร็จสมบูรณ์ไปแล้ว” แสดงดังตัวอย่างประโยคต่อไปนี้

- (1) a. 비행기가 벌써/이미 태국으로 떠나갔다.
(เครื่องบินออกเดินทางไปที่ประเทศไทยแล้ว)
- b. 미수는 벌써/이미 맥주를 마셨구나!
(หา, ชูมีดื่มเบียร์ไปแล้ว)
- c. 동생은 벌써/이미 친구 집에 갔니?
(น้องไปบ้านเพื่อนแล้วหรือ)

จากตัวอย่างประโยค (1 a.-c.) แสดงให้เห็นว่าคำวิเศษณ์ “벌써” กับคำวิเศษณ์ “이미” สามารถปรากฏร่วมกับวิภัตติปัจจัยแสดงกาลอดีต “-았-” เพื่อขยายคำกริยา “떠나가다 (ออกเดินทางไป)” ที่ปรากฏในประโยคบอกเล่า คำกริยา “마시다 (ดื่ม)” ที่ปรากฏในประโยคบอกเล่าที่แสดงการอุทาน และคำกริยา “가다 (ไป)” ที่ปรากฏ

ในประโยคคำถามได้เหมือนกัน จึงมีความหมายตรงกับภาษาไทยตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 กับคำวิเศษณ์ คำว่า “... แล้ว” สื่อความหมายถึง “ลักษณะอาการกระทำใดๆ เสร็จ สิ้น จบ ล่วงไป หรือสุดสิ้นลง” สามารถเติมหลังคำกริยาคำว่า “ออกเดินทางไป” “ดื่ม” และ “ไป” เพื่อสื่อความหมายถึงกาลอดีตและสามารถปรากฏได้ทั้งในประโยคที่แสดงการอุทาน ประโยคบอกเล่า และประโยคคำถามเช่นเดียวกับคำวิเศษณ์ “ 벌써” กับคำวิเศษณ์ “이미”

นอกจากนี้คำวิเศษณ์ “ 벌써” ยังสามารถสื่อความหมายถึง “ลักษณะการกระทำหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเร็วกว่าที่ผู้พูดคิดไว้” และปรากฏในกาลปัจจุบันได้ ปรากฏดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (2) a. 친구가 벌써*이미⁶ 미국에 돌아간다.⁷
(เพื่อนเดินทางกลับไปที่ประเทศอเมริกาแล้วเวลานี้)
- b. 미수야, 벌써*이미 도서관에 가니? 좀 있다가 가면 안 돼?
(มีซู, ไปห้องสมุดแล้วหรือเวลานี้ อยู่ต่ออีกหน่อยแล้วค่อยไปไม่ได้หรือ)
- c. 미수는 벌써*이미 태국에 가는구나!
(หา, คุณมีซูไปประเทศไทยแล้วเวลานี้)

จากตัวอย่างประโยค (2 a.-c.) แสดงให้เห็นว่าคำวิเศษณ์ “이미” ไม่สามารถขยายคำกริยาที่ลงท้ายด้วยกาลปัจจุบันได้เหมือนกับคำวิเศษณ์ “ 벌써” กล่าวคือ คำว่า “돌아간다. (กลับไป)” ลงท้ายประโยคบอกเล่าด้วยกาลปัจจุบัน คำว่า “가니? (ไป)” ลงท้ายประโยคคำถามด้วยกาลปัจจุบัน และคำว่า “가는구나! (ไป)” ลงท้ายประโยคบอกเล่าที่แสดงการอุทานด้วยกาลปัจจุบัน ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับภาษาไทยจึงตรงกับคำว่า “.... แล้วเวลานี้” เป็นการประสมกันของคำว่า “.... แล้ว” กับคำว่า “.... เวลานี้”⁸ ที่สื่อความหมายถึง “กาลปัจจุบัน” จึงสามารถปรากฏในกาลปัจจุบันได้ ทั้งนี้ คำว่า “....เวลานี้” ยังทำหน้าที่เป็นได้ทั้งคำนามและคำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาไทยสามารถปรากฏในตำแหน่งต่างๆ ของประโยคได้อย่างอิสระเช่นเดียวกับคำวิเศษณ์ “ 벌써”

ต่อไปเป็นประโยคตัวอย่างที่คำวิเศษณ์ “ 벌써” กับคำวิเศษณ์ “이미” ไม่สามารถปรากฏรวมได้

- (3) a. 미수야, *벌써*이미 집에 가라.
b. 미수야, *벌써*이미 노래방에 가자.
c. 시험은 *벌써*이미 끝날 것이다.

⁶ เครื่องหมาย “*” หมายถึง ไม่สามารถใช้ได้หรือหากใช้จะไม่สามารถสื่อความหมายที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษาเกาหลี

⁷ ㄱ. 이미 아시지요? ㄴ. 결과를 이미 안다. อ้างถึงใน พงษ์มัย (2018) จากตัวอย่างประโยคข้างต้น คำวิเศษณ์ “이미” สามารถใช้คู่กับคำกริยา “알다” ที่สื่อความหมายถึงความต่อเนื่องของสถานการณ์ ดังนั้นวิเศษณ์ “이미” จึงสามารถปรากฏในกาลปัจจุบันได้ แต่คำวิเศษณ์ “이미” ในบริบทนี้ไม่ได้สื่อถึงการแสดงเวลาโดยตรง (조진희, 2005) ดังนั้นจึงยกเว้นการพิจารณาคำวิเศษณ์ “이미” ในบริบทนี้เพราะไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

⁸ มีความหมายตรงกับคำว่า “เดี๋ยวนี้” ซึ่งแม่คำของคำว่า “เดี๋ยวนี้” คือคำว่า “เดี๋ยว” หมายถึง “ชั่วเวลาหนึ่งที่อ่าจะมีเหตุการณ์ตามมา” ใช้เพื่อสื่อความหมายถึง “กาลปัจจุบัน”

จากตัวอย่างประโยค (3 a.-3b.) แสดงให้เห็นว่าคำวิเศษณ์ “벌써” กับคำวิเศษณ์ “이미” ไม่สามารถขยายคำกริยา “가다 (ไป)” ที่ปรากฏในประโยคคำสั่งและประโยคชักชวนได้ และตัวอย่างประโยค (3 c.) คำวิเศษณ์ “벌써” กับคำวิเศษณ์ “이미” ไม่สามารถขยายคำกริยา “끝나다 (จบ/เสร็จสิ้น)” ที่ปรากฏในประโยคบอกเล่าที่แสดงการคาดคะเนในอนาคตได้ เพราะทั้งสองคำไม่สามารถสื่อความหมายถึงเวลาที่จะเกิดขึ้นในกาลอนาคตได้

6.2 คำวิเศษณ์บอกเวลา “지금” กับ “이제”

คำวิเศษณ์ “지금” กับคำวิเศษณ์ “이제” เมื่อพิจารณาความหมายตามพจนานุกรม 표준국어대사전 กับพจนานุกรม 연세현대한국어사전 สามารถสรุปความหมายที่เหมือนกันได้ว่า คือ “คำที่สื่อความหมายถึงลักษณะการกระทำหรือเหตุการณ์ใดๆ ที่กำลังเกิดขึ้นในขณะที่ยกพูด” ปรากฏดังตัวอย่างประโยคต่อไปนี้

- (1) a. 지금/이제 시작한다. (เริ่มเวลานี้ (เดี๋ยวนี้))⁹
b. 지금/이제 학교에 가자. (ไปทะเลกันเวลานี้ (เดี๋ยวนี้) เกอะ)

จากตัวอย่างประโยค (1 a.-1 b.) แสดงให้เห็นว่าคำวิเศษณ์ “지금” กับคำวิเศษณ์ “이제” สามารถปรากฏร่วมกับวิภัติปัจจัยแสดงกาลปัจจุบัน “-ㄴ/는-” เพื่อขยายคำกริยา “시작하다 (เริ่ม)” ที่ปรากฏในประโยคบอกเล่า และขยายคำกริยา “가다 (ไป)” ที่ปรากฏในประโยคชักชวนได้ จึงมีความหมายตรงกับภาษาไทยตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 คำว่า “... เวลานี้” หรือ “... เดี่ยวนี้” เพราะคำว่า “... เวลานี้” มีความหมายตรงกับคำว่า “... เดี่ยวนี้” ซึ่งแม่คำของคำว่า “... เดี่ยวนี้” คือคำว่า “เดี่ยว” หมายถึง “ช่วงเวลาหนึ่งที่อาจจะมีเหตุการณ์ตามมา” ใช้เพื่อสื่อความหมายถึงกาลปัจจุบัน ทำหน้าที่เป็นได้ทั้งคำนามและคำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาไทยและสามารถปรากฏในตำแหน่งต่างๆ ของประโยคที่แสดงกาลปัจจุบันได้อย่างอิสระเช่นเดียวกับคำวิเศษณ์ “지금” กับคำวิเศษณ์ “이제”

ทั้งนี้คำวิเศษณ์ “이제” ยังสามารถสื่อความหมายถึง “จุดเริ่มต้นที่ปรากฏได้ทั้งในกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคต” จึงสามารถปรากฏในกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ต่างกับคำวิเศษณ์ “지금” ที่ไม่สามารถสื่อความหมายดังกล่าวได้ ปรากฏดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (2) a. 미수가 지금/이제 영화를 봐요. (มีซูดูภาพยนตร์เวลานี้/ตั้งแต่เวลานี้)¹⁰
b. 미수가 지금/이제 자요. (มีซูดอนเวลานี้/ตั้งแต่เวลานี้)
c. 그만 놀고 *지금/이제 밥을 먹자. (หยุดเล่นตั้งแต่เวลานี้แล้วกินข้าวกันเกอะ)
d. *지금/이제 그만 하고 좀 쉬세요. (หยุดทำตั้งแต่เวลานี้แล้วจงพักผ่อน)
e. *지금/이제 알겠니? (ตั้งแต่เวลานี้เข้าใจแล้วใช่ไหม)

⁹ 가: 선생님, 언제 오셨어요? 나: 지금/이제 왔어요.

อ้างอิงใน พงษ์-ชัยยอบ (2018) จากตัวอย่างประโยคข้างต้นคำวิเศษณ์ “지금” กับคำวิเศษณ์ “이제” สามารถปรากฏในกาลอดีตได้ แต่ในสถานการณ์นี้คำวิเศษณ์ “지금” กับคำวิเศษณ์ “이제” ไม่ได้สื่อความหมายถึงคำที่แสดงเวลาเป็นสำคัญ แต่สื่อความหมายถึงลักษณะท่าทางที่แสดงความรู้สึกอัดอั้นหรือความคาดหวังต่อบางสิ่งบางอย่างที่มาถึงช้ากว่าที่คิดไว้ ดังนั้นจึงยกเว้นการพิจารณาความหมายในบริบทนี้

¹⁰ เนื่องจากคำวิเศษณ์บอกเวลาทั้งในภาษาไทยและภาษาเกาหลีสามารถปรากฏในตำแหน่งต่างๆ ของประโยคได้อย่างอิสระ ดังนั้นจึงสามารถปรากฏอยู่ต้นหรือกลางประโยคก็ได้ โดยที่ความหมายไม่เปลี่ยนแปลง

จากตัวอย่างประโยค (2 a.-b.) คำวิเศษณ์ “지금” กับคำวิเศษณ์ “이제” ปรากฏในกาลปัจจุบันและขยายกริยาคำว่า “보다 (ดู)” กับคำกริยา “자다 (นอน)” ที่ปรากฏในประโยคบอกเล่าได้ แต่เนื่องจากคำวิเศษณ์ทั้งสองคำมีความหมายเฉพาะตัวต่างกันจึงทำให้สื่อความหมายต่างกัน กล่าวคือ คำวิเศษณ์ “지금” สื่อความหมายถึงกาลปัจจุบัน จึงตรงกับภาษาไทยคำว่า “... เวลานี้” เท่านั้น แต่คำวิเศษณ์ “이제” มีความหมายเฉพาะตัวอีกความหมายหนึ่งที่สื่อถึง “จุดเริ่มต้น ปรากฏได้ทั้งในกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคต” จึงตรงกับภาษาไทยคำว่า “ตั้งแต่เวลานี้...” เพราะคำว่า “ตั้งแต่” เป็นคำบุพบทที่สื่อความหมายถึง “นับจากเวลาหนึ่งหรือสถานที่หนึ่งเป็นต้นไป” ดังนั้นเมื่อประสมกับคำว่า “... เวลานี้” จึงสื่อความหมายถึง “การนับจากเวลาหนึ่งหรือสถานที่หนึ่งเป็นต้นไป” เหมือนกับคำวิเศษณ์ “이제” ทั้งนี้คำวิเศษณ์ “이제” กับคำว่า “ตั้งแต่เวลานี้...” ยังสามารถปรากฏในประโยคชักชวนเพื่อขยายคำกริยา “먹다 (กิน)” ขยายคำกริยา “쉬다 (พัก)” ในประโยคคำสั่ง และขยายคำกริยา “알다 (เข้าใจ)” ในประโยคคำถามได้เหมือนกัน ซึ่งตัวอย่างประโยคที่ (2c.-e.) แสดงให้เห็นว่าคำวิเศษณ์ “지금” ไม่สามารถปรากฏในประโยคชักชวน ประโยคคำสั่ง และประโยคคำถามได้ เพราะไม่สามารถสื่อความหมายถึง “จุดเริ่มต้นที่ปรากฏได้ทั้งในกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคต” ได้

แต่คำวิเศษณ์ “지금” มีความหมายเฉพาะตัวอื่นที่แตกต่างกับคำวิเศษณ์ “이제” ปรากฏดังนี้

- (3) a. 급하니 지금/이제 바로 읽으세요.
(เพราะด่วนจง(ต้อง)อ่านเดี๋ยวนี้)
- b. 너만 원한다면 지금/이제 당장 헤어져도 좋다.
(ถ้าเพียงเธอต้องการถึงเลิกกันเดี๋ยวนี้ก็ไม่ใช่ไร)
- c. 지금/이제 학교에 가고 있어요.
(กำลังไปโรงเรียนเดี๋ยวนี้)

จากตัวอย่างประโยค (3 a.-3 b.) คำวิเศษณ์ “지금” สามารถขยายคำกริยา “읽다 (อ่าน)” และปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ “바로 (โดยทันที)” ในประโยคคำสั่ง และขยายคำกริยา “헤어지다 (เลิก)” และปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ “당장 (เดี๋ยวนี้)” ในประโยคบอกเล่าเชิงอนุญาต และตัวอย่างประโยค (3 c.) ขยายคำกริยา “가다 (ไป)” และปรากฏร่วมคำกริยาช่วย “-고 있다 (กำลัง...)” ในประโยคบอกเล่า ซึ่งทั้งคำวิเศษณ์ “바로 (โดยทันที)” คำวิเศษณ์ “당장 (เดี๋ยวนี้)” และคำกริยาช่วย “-고 있다 (กำลัง...)” สามารถสื่อความหมายถึง “ลักษณะการกระทำที่กำลังกระทำสิ่งต่างๆ อยู่ในขณะนั้นหรือปัจจุบันนั้น” ดังนั้นเมื่อพิจารณาทั้งสามประโยคจะเห็นว่า คำวิเศษณ์ “지금” มักใช้คู่คำว่า “바로, 당장, -고 있다” ที่สื่อความหมายถึงกาลปัจจุบันเพื่อสื่อความหมายถึง “กาลปัจจุบันให้ชัดเจนยิ่งขึ้น” จึงกล่าวได้ว่า คำวิเศษณ์ “지금” สามารถสื่อความหมายถึงกาลปัจจุบันได้เท่านั้น จึงตรงกับคำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาไทยคำว่า “... เดี๋ยวนี้” ที่สื่อความหมายถึง “เวลานี้ ในเวลานี้ ทันที ประเดี๋ยวนี้” และสามารถปรากฏในประโยคคำสั่งกับประโยคบอกเล่าเพื่อแสดงกาลปัจจุบันที่ชัดเจนยิ่งขึ้นได้เช่นเดียวกับคำวิเศษณ์ “지금”

6.3 คำวิเศษณ์บอกเวลา “어서” กับ “얼른”

คำวิเศษณ์ “어서” กับคำวิเศษณ์ “얼른” เมื่อพิจารณาความหมายตามพจนานุกรม 표준국어대사전 กับพจนานุกรม 연세현대한국어사전 สามารถสรุปความหมายที่เหมือนกันได้ว่า คือ “ความรู้สึกที่ต้องการกระทำบางสิ่งบางอย่างให้สำเร็จอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องในอนาคต หรือลักษณะการกระทำเหตุการณ์ใดๆ ที่เป็นการกระตุ้นการเตือน” ปรากฏดังตัวอย่างประโยคต่อไปนี้

- (1) a. 어서/얼른 어른이 되었으면 좋겠다.
(ถ้าเป็นผู้ใหญ่เร็ว ๆ คงดี)
- b. 어서/얼른 돈을 모아서 한국으로 유학하고 싶어요.
(เก็บเงินไปเรียนต่อที่ประเทศเกาหลีใต้ได้เร็ว ๆ คงดี)
- c. 어서/얼른 일어나고 학교에 가자.
(รีบลุกขึ้นแล้วไปโรงเรียนกันเถอะ)
- d. 어서/얼른 집에 가자.
(รีบกลับบ้านกันเถอะ)
- e. 어서/얼른 빨리 시험을 공부해라.
(จงรีบอ่านหนังสือสอบ)

จากตัวอย่างประโยค (1 a.) คำวิเศษณ์ “어서” กับคำวิเศษณ์ “얼른” สามารถปรากฏร่วมกับวิภัติปัจจัย แสดงการคาดคะเนอนาคต “-겠-” ในประโยคบอกเล่า เพื่อขยายคำกริยา “되다 (กลายเป็น)” ตัวอย่างประโยค (1 b.) สามารถใช้คู่กับคำกริยาช่วยที่แสดงความต้องการ “-고 싶다 (อยาก)” ในประโยคบอกเล่าเพื่อขยายคำกริยา “모으다 (เก็บ/สะสม)” และตัวอย่างประโยค (1 c.) ใช้คู่กับคำเชื่อมประโยค “-고 (แล้วก็...)” ปรากฏในประโยค ชักชวน เพื่อขยายคำกริยา “일어나다 (ลุกขึ้น)” ตัวอย่างประโยคทั้งสามแสดงให้เห็นว่าคำวิเศษณ์ “어서” กับคำวิเศษณ์ “얼른” สามารถสื่อความหมายถึง “ความรู้สึกที่ต้องการกระทำบางอย่างให้สำเร็จและราบรื่นและต่อเนื่องในอนาคต” จึงมีความหมายตรงกับภาษาไทยตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 คำว่า “... เร็ว ๆ คงดี” เนื่องจากคำว่า “... เร็ว ๆ คงดี” เกิดจากการประสมของคำวิเศษณ์คำว่า “... เร็ว ๆ” หมายถึง “ไว” กับคำว่า “... คงดี” เป็นคำกริยาบอกลักษณะการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต ดังนั้นเมื่อนำทั้งสองคำมาประสมกันจึงสามารถสื่อความหมายได้เหมือนกับคำวิเศษณ์ “어서” และคำวิเศษณ์ “얼른” ทั้งนี้ยังสามารถปรากฏในประโยคบอกเล่าที่แสดงการคาดคะเนและความต้องการได้เช่นเดียวกัน

และตัวอย่างประโยค (1 d.-e.) แสดงให้เห็นว่าคำวิเศษณ์ “어서” กับคำวิเศษณ์ “얼른” ปรากฏอยู่ในประโยคชักชวนและประโยคคำสั่ง เพื่อขยายคำกริยา “가다 (ไป)” และคำกริยา “공부하다 (เรียน)” ตามลำดับ สื่อความหมายถึง “ลักษณะการกระทำหรือเหตุการณ์ใดๆ ที่เป็นการกระตุ้น การเตือน การเร่ง” ได้อีกความหมายหนึ่ง ดังนั้นจึงมีความหมายตรงกับภาษาไทยตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 คำว่า “รีบ...” ที่หมายถึง “รวดเร็ว ไม่รอช้า” สามารถปรากฏในประโยคชักชวนและประโยคคำสั่งได้เช่นเดียวกับคำวิเศษณ์ “어서” กับคำวิเศษณ์ “얼른”

ต่อไปเป็นตัวอย่างประโยคที่นำเสนอความหมายเฉพาะตัวระหว่างคำวิเศษณ์ “어서” กับคำวิเศษณ์ “얼른” ในด้านความหมายที่แตกต่างกัน ปรากฏดังนี้

- (2) a. 그 둘은 *어서/얼른 보아서는 구별이 잘 되지 않을 정도로 많이 닮았다.
(ต้องรีบดูสองคนนั้นเหมือนกันจนแยกไม่ออกเลยล่ะ)
- b. 친구가 교실이 덥다며 *어서/얼른 나갔다.
(เพื่อนบอกว่าห้องเรียนร้อนต้องรีบออกไป)

จากตัวอย่างประโยค (2 a.-2 b.) คำวิเศษณ์ “얼른” สามารถปรากฏร่วมกับวิภัติปัจจัยแสดงกาลอดีต “-았-” ในประโยคบอกเล่า ทำหน้าที่ขยายคำกริยา “보다 (ดู)” และคำกริยา “나가다 (ออกไป)” เพื่อสื่อความหมายถึง “ความรู้สึกลักษณะหรือเหตุการณ์ใดๆ ที่เจาะจงหรือมีจุดมุ่งหมายอย่างชัดเจน” จึงมีความหมายตรงกับภาษาไทยตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 คำว่า “ต้องรีบ...” เกิดจากการประสมกันระหว่างคำว่า “ต้อง...” ซึ่งเป็นคำกริยาช่วยบอก “ความแน่ใจหรือบังคับ” กับคำวิเศษณ์คำว่า “รีบ” หมายถึง “รวดเร็ว ไม่รอช้า” ดังนั้นเมื่อทั้งสองคำประสมกันจึงมีความหมายเหมือนกันกับคำวิเศษณ์ “얼른” และสามารถปรากฏร่วมกับแสดงกาลอดีตคำว่า “แล้ว” ในประโยคบอกเล่าได้เช่นเดียวกัน แต่ความหมายดังกล่าวนี้ไม่ปรากฏในคำวิเศษณ์ “어서”

ทั้งนี้คำวิเศษณ์ “어서” สามารถสื่อความหมายเฉพาะตัวอื่นที่แตกต่างดังนี้

(3) a. 어서/얼른 오세요. (เชิญคะ ยินดีต้อนรับ)

จากตัวอย่างประโยค (3 a.) คำวิเศษณ์ “어서” ปรากฏในประโยคคำสั่ง ขยายคำกริยา “오다 (มา)” เพื่อสื่อความหมายถึง “ลักษณะการต้อนรับด้วยความยินดี” จึงมีความหมายตรงกับภาษาไทยตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 คำว่า “เชิญ...” หมายถึง “การแสดงความปรารถนาเพื่อขอให้ทำอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยความเคารพหรืออ่อนน้อม” สามารถปรากฏในประโยคคำสั่งที่แสดงความรู้สึกได้เช่นเดียวกันกับคำวิเศษณ์ “어서”

7. สรุปและอภิปรายผล

จากผลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบคำวิเศษณ์บอกเวลา “이미- 벌써” “지금- 이제” “어서- 얼른” กับภาษาไทย สามารถสรุปความเหมือนและความแตกต่างได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1

การวิเคราะห์เปรียบเทียบคำวิเศษณ์ “*벌써*” กับคำวิเศษณ์ “*이미*”

เนื้อหา	ความเหมือน	ความแตกต่าง	
	<i>벌써:이미</i>	<i>벌써</i>	<i>이미</i>
1. การจำแนกความหมายเฉพาะตัว	สื่อความหมายถึงลักษณะการกระทำหรือเหตุการณ์ใดๆ ที่เสร็จ สิ้น จบลงไป แล้วหรือเสร็จสมบูรณ์ไปก่อนหน้านั้นแล้ว	1) สื่อความหมายถึงลักษณะการกระทำหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเร็วกว่าที่ผู้พูดคิดไว้ 2) สื่อความหมายถึงกาลอดีตและปัจจุบัน	สื่อความหมายถึงกาลอดีตเท่านั้น
2. ข้อกำหนดการใช้	1) ทำหน้าที่ขยายคำกริยาในประโยค 2) ไม่สามารถลงท้ายด้วยประโยคชักชวนและคำสั่ง	1) สามารถลงท้ายประโยคบอกเล่า คำถามและอุทานด้วยกาลอดีตและปัจจุบัน 2) สามารถปรากฏในประโยคที่มีการเติมวิภัตติปัจจัยแสดงกาลอดีต “-았-” และแสดงกาลปัจจุบัน “-ㄴ/는-”	1) ลงท้ายประโยคบอกเล่า คำถาม และอุทานด้วยกาลอดีตเท่านั้น 2) สามารถปรากฏในประโยคที่มีการเติมวิภัตติปัจจัยแสดงกาลอดีต “-았-” เท่านั้น
3. การเปรียบเทียบความหมายและข้อกำหนดการใช้กับภาษาไทย	...แล้ว	...แล้วเวลานี้	...แล้ว

ตารางที่ 2

การวิเคราะห์เปรียบเทียบคำวิเศษณ์ “*지금*” กับคำวิเศษณ์ “*이제*”

เนื้อหา	ความเหมือน	ความแตกต่าง	
	지금:이제	지금	이제
1. การจำแนกความหมายเฉพาะตัว	สื่อความหมายถึงลักษณะการกระทำหรือเหตุการณ์ใดๆที่กำลังเกิดขึ้นในขณะนี้พูด	สื่อความหมายถึงกาลปัจจุบันเท่านั้น	สื่อความหมายถึงกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคต
2. ข้อกำหนดการใช้	1) ทำหน้าที่ขยายคำกริยาในประโยค 2) สามารถลงท้ายด้วยประโยคบอกเล่า คำถาม คำสั่ง และชักชวน	1) มักใช้คู่กับคำวิเศษณ์คำว่า “ <i>바로, 당장, 곧</i> ” หรือไวยากรณ์ “ <i>-고 있다</i> ” 2) สามารถปรากฏในประโยคที่มีการเติมวิภัตติปัจจัยแสดงกาลปัจจุบัน “ <i>-ㄴ/는-</i> ” เท่านั้น	1) สามารถลงท้ายด้วยกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคต 2) สามารถปรากฏในประโยคที่มีการเติมวิภัตติปัจจัยแสดงกาลอดีต “ <i>-았-</i> ” แสดงกาลปัจจุบัน “ <i>-ㄴ/는-</i> ” และแสดงกาลอนาคต “ <i>-겠-</i> ”
3. การเปรียบเทียบความหมายและข้อกำหนดการใช้กับภาษาไทย	...เวลานี้	...เดี๋ยวนี้	...ตั้งแต่เวลานี้

ตารางที่ 3

การวิเคราะห์เปรียบเทียบคำวิเศษณ์ “어서” กับคำวิเศษณ์ “얼른”

เนื้อหา	ความเหมือน	ความแตกต่าง	
	어서:얼른	어서	얼른
1. การจำแนกความหมายเฉพาะตัว	1) สื่อความหมายถึงความรู้สึกที่ต้องการกระทำบางสิ่งบางอย่างให้สำเร็จอย่างราบรื่นและต่อเนื่องในอนาคต 2) สื่อความหมายถึงลักษณะการกระทำหรือเหตุการณ์ใดๆ ที่เป็นการกระตุ้น การเตือน การเร่ง	1) สื่อความหมายถึงลักษณะการต้อนรับด้วยความยินดี 2) สื่อความหมายถึงกาลปัจจุบัน และอนาคตเท่านั้น	1) สื่อความหมายถึงลักษณะหรือเหตุการณ์ใดๆ ที่เจาะจง หรือมีจุดมุ่งหมายอย่างชัดเจน 2) สื่อความหมายถึงกาลอดีต ปัจจุบันและอนาคต
2. ข้อกำหนดการใช้	1) ทำหน้าที่ขยายคำกริยาในประโยค 2) สามารถลงท้ายด้วยประโยคบอกเล่า ชักชวนและคำสั่ง 3) สามารถใช้คู่กับวิภัติปัจจัยแสดงกาลปัจจุบัน “-ㄴ/는-” และแสดงกาลอนาคต “-ㄹ-”	ไม่สามารถปรากฏในประโยคที่มีการเติมวิภัติปัจจัยแสดงกาลอดีต “-았-”	สามารถปรากฏในประโยคที่มีการเติมวิภัติปัจจัยแสดงกาลอดีต “-았-”
3. การเปรียบเทียบความหมายและข้อกำหนดการใช้กับภาษาไทย	1) ...เร็วๆ คงดี 2) รีบ...	เชิญ...	ต้องรีบ...

จากตารางข้างต้นสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1) การจำแนกความหมายเฉพาะตัวและข้อกำหนดการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ พบว่าคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีที่มีความหมายเฉพาะตัวและข้อกำหนดการใช้เหมือนกันสามารถใช้แทนกันได้ แต่บางกรณีไม่สามารถใช้แทนกันได้ เนื่องจากคำแต่ละคำมีความหมายเฉพาะตัวที่ต่างกัน ทำให้ไม่สามารถใช้แทนกันได้ทุกกรณี จึงควรให้ความสำคัญกับคำที่ปรากฏรวมตามโครงสร้างประโยค เพื่อให้สามารถเข้าใจและใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาได้อย่างถูกต้องซึ่งตรงกับงานวิจัยของ 봉미경 (พง-มี-คยอง) (2005) 최옥춘 (ชเว-อก-ชุน) (2013) และกาญจนา เอียดนุ้ย (Iadnuy, 2013) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความหมายของคำวิเศษณ์ชนิดต่างๆ โดยการวิเคราะห์ความหมายเฉพาะตัวที่เหมือนและต่างกันและวิเคราะห์ข้อกำหนดการใช้ที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เพื่อให้เข้าใจความหมายของคำวิเศษณ์บอกเวลาแต่ละคำอย่างชัดเจน และนำผลการศึกษาไปประยุกต์ใช้เพื่อการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลี

2) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความหมายและข้อกำหนดการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย พบว่ามีความเหมือนและความแตกต่างกัน ดังนี้

2.1) ด้านความเหมือนของคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย พบว่า

(1) คำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย คือ คำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายส่วนประกอบของประโยคเพื่อสื่อความหมายถึงกาลอดีต กาลปัจจุบัน และกาลอนาคตให้มีความหมายชัดเจนขึ้น

(2) คำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาเกาหลีกับภาษาไทยสามารถปรากฏในตำแหน่งต่างๆ ของประโยคได้อย่างอิสระ กล่าวคือ สามารถเติมคำวิเศษณ์บอกเวลาไว้ตอนต้นของประโยค หรือไว้หน้าหรือหลังคำกริยาที่ต้องการขยายความหมายก็ได้ เพื่อเน้นความหมายว่าสิ่งนั้นเกิดขึ้นเมื่อไหร่โดยที่ความหมายไม่เปลี่ยนแปลง

(3) คำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาเกาหลีกับภาษาไทยสามารถปรากฏได้ทั้งในประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม ประโยคชักชวน ประโยคคำสั่ง และประโยคแสดงการอุทาน แต่ต้องคำนึงถึงการสื่อความหมายเฉพาะตัวของคำวิเศษณ์บอกเวลานั้นๆ ว่าควรปรากฏในรูปประโยคใดเป็นสำคัญ

2.2) ด้านความแตกต่างของคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีกับภาษาไทย พบว่า

(1) คำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาเกาหลีมักปรากฏรวมกับการเติมวิภัติปัจจัยแสดงกาลเวลา “-았/-는/-겠-” แต่คำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาไทยสามารถเติมหน้าหรือหลังคำกริยาเพื่อแสดงกาลต่างๆ โดยไม่ต้องเปลี่ยนรูปคำ กล่าวคือ ภาษาเกาหลีเป็นภาษาคำติดต่อกัน ดังนั้น คำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาเกาหลีที่สื่อความหมายถึงกาลอดีต กาลปัจจุบัน และกาลอนาคตมักปรากฏรวมกับการเติมวิภัติปัจจัย “-았/-는/-겠-” เพื่อแสดงกาลเวลานั้นๆ แต่ภาษาไทยไม่มีการเติมวิภัติปัจจัย เนื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาคำโดด คำแต่ละคำมีความหมายสมบูรณ์สามารถนำไปเติมหน้าหรือหลังคำอื่นเพื่อให้ความหมายของคำนั้นๆ ชัดเจนขึ้น

(2) กรณีคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีสื่อความหมายเฉพาะตัวต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบกับภาษาไทยจำเป็นต้องมีการประสมคำในภาษาไทยใหม่เพื่อให้สามารถสื่อความหมายและข้อกำหนดการใช้ตรงกับคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลี เช่น คำว่า “... แล้วเวลานี้” ที่มีความหมายและข้อกำหนดการใช้ตรงกับคำวิเศษณ์ “벌써” เกิดจากการประสมกันระหว่างคำวิเศษณ์ (แล้ว) กับคำนาม (เวลานี้) คำว่า “... ตั้งแต่เวลานี้” มีความหมายและข้อกำหนดการใช้ตรงกับคำวิเศษณ์ “|제|” เกิดจากการประสมระหว่างคำบุพบท (ตั้งแต่) กับคำนาม (เวลานี้) และคำว่า “ต้องรีบ...” มีความหมายและข้อกำหนดการใช้ตรงกับคำวิเศษณ์ “얼른” เกิดจากการประสมระหว่างคำกริยา (ต้อง) กับคำวิเศษณ์ (รีบ) เป็นต้น ซึ่งหลักการประสมคำนี้ตรงกับคำกล่าวของกำชัย ทองหล่อ (2554) และนพดล จันทรพิชญ (2557) ที่ได้อธิบายเกี่ยวกับคำประสมในภาษาไทยว่า คือ คำที่เกิดจากการนำคำที่มีความหมายต่างกันตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมารวมเป็นคำเดียวกัน แล้วกลายเป็นคำที่มีความหมายใหม่ แต่ยังมีเค้าความหมายเดิมอยู่ ด้วยเหตุนี้คำประสมดังกล่าวนี้จึงสามารถนำมาใช้สื่อความหมายเฉพาะตัวและข้อกำหนดการใช้ที่ตรงกับคำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาเกาหลีได้อย่างราบรื่น และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

8. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

8.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) การวิเคราะห์ความหมายเฉพาะตัวและข้อกำหนดการใช้ที่ถูกต้องตามไวยากรณ์เป็นวิธีการหนึ่งที่น่าเชื่อถือเหมาะสำหรับการนำไปใช้เพื่อศึกษาวิเคราะห์ด้านไวยากรณ์หรือด้านคำศัพท์เชิงเปรียบเทียบระหว่างสองภาษาขึ้นไป

2) ผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถเป็นประโยชน์ต่อทั้งผู้ที่สนใจศึกษาภาษาเกาหลี นักเรียน นักศึกษาวิชาเอกภาษาเกาหลี รวมถึงคณาจารย์ผู้สอนภาษาเกาหลีสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันและใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้จริง

8.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรวิจัยเกี่ยวกับลักษณะการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีของผู้เรียนชาวไทย
- 2) ควรวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีสำหรับผู้เรียนชาวไทย

รายการอ้างอิง

- กำชัย ทองหล่อ. (2554). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น (1997).
- ดวงเดือน สุวดี. (2524). *ภาษาศาสตร์กับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพดล จันทร์เพ็ญ. (2557). *หลักการใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: เจเนซิส มีเดียคอม.
- ปรีศ วงศ์ธนเสน. (2552). *หลักภาษาเกาหลี*. สงขลา: ฝ่ายเทคโนโลยีการศึกษา สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ภาษิตา วิสารสุข. (2537). *ภาษาไทย คนไทยต้องพูด-อ่าน-เขียนเป็น*. กรุงเทพฯ: แพรธรรม.
- วันเพ็ญ เทพโสธา. (2553). *หลักภาษาไทย ฉบับนักเรียน*. กรุงเทพฯ: ธนรัชการพิมพ์.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2564). *ภาษาไทย*. สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2564 จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%A9%E0%B8%B2%E0%B9%84%E0%B8%97%E0%B8%A2>.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2554). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. สืบค้นเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2564 จาก <https://dictionary.orst.go.th/index.php>.
- อุดม วโรตม์ลิขิตดิษฐ์. (2548). *ภาษาศาสตร์เบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ladnuy K. (2013). *태국인 학습자를 위한 정도부사 유의어 교육 방안 연구*. 숙명여자대학교 석사학위논문.
- 국립국어권. 표준국어대사전. สืบค้นเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2564 จาก <https://stdict.korean.go.kr/main/main.do>.
- 김광해. (1987). *유의어·반의어 사전*. 한샘.

- 만리. (2010). *한국어 교재의 시간부사 분석-유의어 시간부사를 중심으로*. 상명대학교 석사학위논문.
- 문금현. (1989). *현대국어 유의어의 연구- 유형 분류 및 의미 분석을 중심으로*. 서울대학교 대학원 석사학위논문.
- 문금현. (2004). *한국어 유의어 의미 변별과 교육 방안*. 「한국어 교육」 15 권 3 호, 국제 한국어 교육학회.
- 박덕유. (2006). *학교 문법론의 이해*. 역락.
- 박재남. (2002). *외국어로서 한국어의 유의어 교육 방안 연구*. 연세대학교 석사학위논문.
- 봉미경. (2005). *시간부사의 어휘 변별 정보 연구- 유의어 방금'과 '금방'의 분석을 중심으로*. 「외국어로서의 한국어 교육」 제 30 권, 연세대학교 언어연구 교육원 한국어학당, 113-139.
- 서정수. (2005). *한국어의 부사*. 서울대학교출판부.
- 손남익. (1995). *국어부사연구*. 박이정.
- 왕단. (2015). *중국인 학습자를 위한 시간부사 유의어 교육 방안*. 전남대학교 석사학위논문.
- 양송. (2019). *한국어 시간부사 유의어 변별 연구*. 연세대학교 석사학위논문.
- 연세대학교 언어 정보 연구원. *연세현대한국어사전*. สืบค้นเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2564 จาก <https://ilis.yonsei.ac.kr/dic/?keyword=%EB%B2%8C%EC%8D%A8&id=44187&order=>.
- 유현경·강현화. (2002). *유사관계 어휘정보를 활용한 어휘교육 방안*. 「외국어로서의 한국어교육」, 제 27 권 0 호, 연세대학교 언어연구교육원 한국어학당, 243-269.
- 이한우. (2002). *태국어 문법론*. 한국외국어대학교 출판부.
- 조진희. (2005). *한국어 학습자를 위한 유의 시간부사 교수모형*. 상명대학교 석사학위논문.
- 조현선. (1986). *한국어의 시간부사와 시상점미사와의 공존관계에 관한 연구*. 연세대학교 석사학위논문.
- 정영교. (2011). *한국어 교육을 위한 양태부사 유의어 의미 분석과 제시 방안 연구*. 세종대학교 석사학위논문.
- 정환승. (2007). *현대 태국어 문법론*. 삼지사.
- 진희룡. (2015). *중국인 학습자를 위한 시간부사 유의어 교육 연구*. 서울대학교 석사학위논문.
- 차상호. (2012). *가장 알기 쉬운 기초 태국어*. 삼지사.
- 최경아. (2007). *한국어 유의어 교육 방안 연구-시간부사를 중심으로*. 고려대학교 석사학위논문.
- 최옥춘. (2013). *한-중 시간부사 유의어 대조 연구-한국어 중급 학습자를 대상으로*. 경희대학교 석사학위논문.
- 최현배. (1961). *우리말본*. 정음사.
- 풍심엽. (2018). *중국인 학습자를 위한 한국어 시간 부사 유의어 교육 방안 연구*. 한 양 대 학 교 석사학위논문.
- 황유연. (2020). *한국어 시간부사 유의어 “얼른 어서, 빨리” 에 관한 연구- 중국인 학습자를 대상으로*. 건국대학교 석사학위논문.